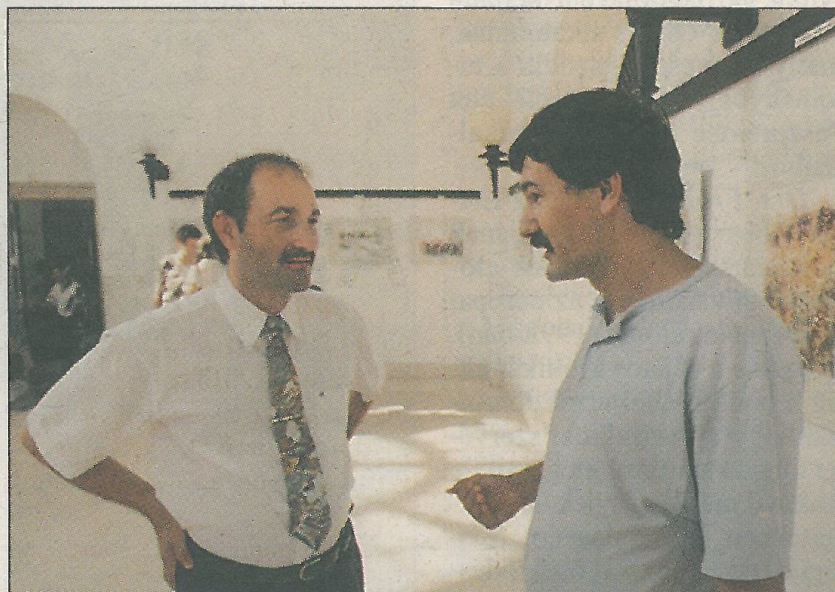

Borbás boldog akvarelljei

Borbás Zoltán (balról) testvérével, Borbás Károllyal, a Bányász Kórus karnagyával a megnyitón

Fotó: Gáspár

Hagyjuk kint gondjainkat a ruhatárban, és merüljünk el egy boldog ember képekre írt vallomásaiban – ajánlotta **Borbás Zoltán** festőművész akvarellkiállítását tegnap délután a várpalotai Nagy Gyula Galériában **Újhelyi Gábor**, az egykori tanár, a város díszpolgára.

Az őszi kiállítási évad első rendezvényén – miként azt a művész, Borbás Zoltán is megjegyezte – a zsúfolásig megtelt galériában családias hangulat honolt. **Mészáros Imre** grafikus, a galéria művészeti vezetője alkalmi jegyzetét felolvastva emlékeztetett: Borbás még mindig képes arra, hogy a leghétköznapibb látványhoz is a legnagyobb festői alázattal közelítsen. **Mészáros** szerint egyre többen dolgoznak és egyre többen viszszaélnék az akvarelltechnikával, a város szerencséje, hogy „...az isteni ihletettséggel megáldott Borbás Zoltán közülük kivétel, s hogy közöttünk él”. A Tési-dombi Általános Iskolá-

ban tanult, ma ott tanít. Mestere a Thuri gimnáziumban **Újhelyi Gábor** volt, aki a tegnapi megnyitóra egy hosszú, közös emlékeket idéző vallomással kedveskedett tanítványának. „Mártozzunk meg a színek hívogató gyönyörében. Borbás mutatja az utat, a mikrokozmosztól a végtelenig.”

Az **Évszakok** című tárlat megnyitóján **Újhelyi** évszakonként ismertette tanítványa munkásságát. A tavaszról a mesternek eszébe jutott a megszeppent kiskatona s az értesítő az esküvőről, a nyárról egy kirándulás, az unoka, aki a hangyák életét vizslatta, a hangyáknak óriási fáknak tűnő fűcsomókat: ilyen közel, s mégis bölcs távolságról kutatja Borbás a nyár titkait. Az őszi képek nem titkoltan a művész gyermekeinek mosolyát idézik.

Borbás Zoltán elmondta, a művészetben **Renoir** vezet, csak a szépet akarja meglátni: „Ha egy picit is, de szeretnék a nyomdokába lépni”.

á. j.